

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2926/2020
30.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, у парници тужиоца ЈКП „Топлана“ Лесковац, кога заступа Стојан Такић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., коју заступа Милорад Марјановић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1088/19 од 27.01.2020. године, у седници одржаној 30.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1088/19 од 27.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 3706/17 од 18.01.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име дуга исплати 80.388,00 динара са законском затезном каматом почев од 21.12.2016. године до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 1088/19 од 27.01.2020. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда, тако што је делимично усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да му на име дуга исплати 40.194,00 динара са законском затезном каматом почев од 21.12.2016. године до коначне исплате, док је преко досуђеног износа тужбени захтев одбијен. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 468. став 1. ЗПП спорови мале вредности у смислу одредбе ове главе јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. По ставу 4. истог члана као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2).

Према члану 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступку о споровима мале вредности, против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Тужба ради исплате поднета је 20.04.2017. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 40.194,00 динара.

У овом случају не може се применити члан 403. ст. 2. и 3. ЗПП, јер је у посебној глави Закона о парничном поступку који регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић